и В*D*,—*равнобедренъ*, а трижгълника АВС (чер. 29), на който и тритѣ страни сж неравни,—*разностраненъ*.
Трижгълника АВС (чер. 30), който има правъ жгълъ А, се нарича *правожгъленъ;* странитѣ АС и АВ, които затварятъ правия жгълъ, — *катети*, а страната ВС, която лежи срѣщу правия жгълъ,—*гипотенуза*. Трижгълника, който нѣма правъ жгълъ, се нарича *косожгъленъ*. Косожгълния трижгълникъ, на който всичкитѣ жгли сж остри, както въ (чер. 27 и 28), се нарича *остpожгъленъ*, а пъкъ трижгълника АВС (чер. 31), който има тжпъ жгълъ А,—*тжпожгъленъ*.

Една коя да е отъ странитѣ на трижгълника се нарича *основа*, а върхътъ на срѣщуположния ѝ жгълъ, — *върхъ* на трижгълника. Въ равнобедренния трижгълникъ, т. е. въ трижгълника, който има двѣ равни страни обикновенно за основа се приема неравната страна.

Перпендикулярътъ, който е спуснжтъ отъ върха на трижгълника върху основата му или върху продължението ѝ, се нарича *височина*. Така напр., ако въ трижгълника АВС (чер. 32) земемъ за основа страната АС, то перпендикуляра В*D*, който е спуснжтъ отъ върха на трижгълника върху основата му, ще бжде височина; ако пъкъ въ косожгълния трижгълникъ LMN (чер. 33) земемъ за основа страна LN, то перпендикуляра, който е спуснжтъ отъ върха на трижгълника върху продължението ѝ, ще бжде височина.

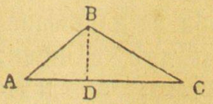

Чер. 32.

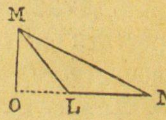

Чер. 33.

Думата трижгълникъ за краткость понѣкога се бѣлѣжи съ знака $\triangle$.

§ 13. **Теорема**. *Въ всѣкой трижгълникъ едната му страна е по малка отъ суммата на другитѣ двѣ.*

Доказ. Тази теорема слѣдва отъ аксиомата § 1.

Нека кажемъ, че въ трижгълника АВС (чер. 34) страната АВ е по-голѣма отъ ВС, тъй като споредъ прѣдидущето $AC + CB > AB$, то като извадимъ по СВ намѣрваме, че $AC > AB - CB$, т. е. *всѣка страна на трижгълника е по голѣма отъ разликата на другитѣ двѣ.*

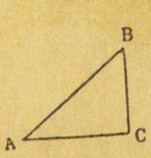

Чер. 34.